

Медичний Університет

Газета виходить з травня 1928 року

№3-4 (3047-3048)

Четвер,
26 травня 2022 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

МИ ПЕРЕМОЖЕМО!

■ ХНМУ ПІД ЧАС ВІЙНИ**«МИ МАЄМО ВИКОНУВАТИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК»**

Керівництво вишу від самого початку війни залишається на зв'язку зі співробітниками та здобувачами освіти, використовуючи за допомогою сайту університету, соціальні мережі, корпоративну пошту. З метою отримання оперативної інформації для спільноти нашого ЗВО додатково був створений телеграм-канал ХНМУ Live.

Багатомісячний опір нашого народу російській агресії триває! Ми віримо в керівництво країни, віримо в ЗСУ і робимо на місцях свою справу, тим самим наближаючи нашу спільну Перемогу!

Головна справа Харківського національного медичного університету – підготовка кваліфікованих медичних кадрів, тому всі сили наш виш спрямовує саме на продовження освітнього процесу. «Ми маємо виконувати свій обов'язок – навчати лікарів в тих умовах, що є, маємо готувати достойну підмогу для системи охорони здоров'я України. Підготовка медичних кадрів є стратегічним завданням для нас, це надзвичайно важливо для нашої країни як у воєнні часи, так і в післявоєнний період!» – наголосив очільник університету Валерій Капустник в одному зі своїх звернень.

Звернення ректора університету Валерія Капустника у зв'язку з відновленням освітнього процесу

**ШАНОВНІ СПІВРОБІТНИКИ І ЗДОБУВАЧІ ОСВІТИ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ!**

Майже місяць триває військова агресія Росії проти України. Звичне життя громадян України перетворене на жахіття бомбардувань, обстрілів та повітряних тривог. Наші викладачі й здобувачі освіти не можуть зайти в аудиторії, зустрітися на клінічних базах.

Сьогодні фронт проходить всюди – на передовій, у містах і селах, у госпіталях і клініках. Наша боротьба пов'язана з підготовкою лікарів, і ми маємо зробити все можливе для того, щоб лінія фронту на нашій ділянці була непохитною.

Університет з 21 березня 2022 року відновив навчання в асинхронному дистанційному режимі, який дає змогу здобувачам освіти отримувати, а викладачам надавати знання незалежно від того, де знаходяться учасни-

ки освітнього процесу – в Харкові, в інших областях України, за кордоном.

Асинхронний дистанційний режим передбачає відповідальне, організоване, креативне ставлення до своїх обов'язків. Тому, звертаючись до академічної спільноти alma mater, закликаю всіх зробити все можливе й неможливе для того, щоб екстремальний період роботи університету був максимально ефективним, результати діяльності відповідали найвищій якості, характерній для ХНМУ, й через певний час ми змогли безболісно повернутися до традиційного освітнього процесу.

Звертаюся до кожного викладача, студента, аспіранта, інтерна. Сьогодні від вас залежить майбутнє нашого університету й нашої країни. Будемо гідні видатного минулого, героїчного сьогодення й світлого майбутнього Харківського національного медичного університету.

*З вірою в Перемогу і найкращими побажаннями
ректор Харківського національного медичного університету
Валерій Капустник*

■ ЩОБ ПАМ'ЯТАЛИ**ХВИЛИНА ПАМ'ЯТІ**

Кожного дня гинуть наші співвітчизники на фронті й у мирних містах, які вогонь перетворив на поле бою.

Задля вшанування пам'яті загиблих співвітчизників у країні започаткована «Загальнонаціональна хвилина мовчання», яка лунає щоденно о 9.00 ранку. У цю хвилину ми згадуємо всіх, хто став жертвою російської військової агресії! Безумовно, наш біль і смуток не вимірюється лише хвилиною пам'яті, проте вона міцно єднає український народ у трагічну мить.

■ ВЧЕНА РАДА ХНМУ**«СТРАШНА ВІЙНА НЕ РОЗ'ЄДНАЛА НАШ ТРУДОВИЙ І СТУДЕНТСЬКИЙ КОЛЕКТИВ»**

28 квітня 2022 року відбулося онлайн-засідання Вченої ради Харківського національного медичного університету.

Зі вступним словом до колег звернувся ректор медичного вишу Валерій Капустник. Валерій Андрійович привітав налаштованість на роботу членів Вченої ради, незважаючи на важку ситуацію, що склалася після військової агресії з боку Росії.

Очільник вишу звернув увагу, що 21 березня університет відновив освітній процес, хоча свою діяльність він не припиняв ані на мить попри складні умови воєнного часу. Крім того, пан ректор констатував, що переважна більшість студентів та співробітників, навіть тих, що перебувають за тисячі кілометрів від Харкова, зберегли вірність університету і з готовністю продовжили навчання та роботу.

«Ми відновили освітній процес в дистанційному (синхронному) форматі та забезпечили всім сприятливі механізми взаємодії. Переважна більшість учасників освітнього процесу знаходять можливість виконувати навчальні завдання, а це означає, що наші студенти та викладачі залишаються з ХНМУ, бажають і надалі навчатися й працювати в університеті, оскільки впевнені в якості нашої освіти. Це стосується не тільки вітчизняних, а й іноземних студентів. Процес відновлення навчання підтвердив, що страшна війна не роз'єднала наш трудовий і студентський колектив. Навпаки, ми сьогодні згуртовані як ніколи і найголовніше – націлені

на подальший розвиток. Адже перед нами поставлені амбітні завдання щодо випуску лікарів, оформлення необхідних для них документів, розподілу для подальшого проходження інтернатури, організації вступної кампанії. Успішне виконання наших планів багато в чому залежить від організованої роботи співробітників університету та здобувачів освіти», – зазначив Валерій Андрійович та побажав вдалого завершення весняного семестру, гарних результатів навчання, всебічної підтримки наших захисників і непохитної віри у мирне й квітуче майбутнє України.

У ході засідання на порядку денному була розглянута низка важливих і нагальних питань.

Так, проректорка з науково-педагогічної роботи Ірина Лещина доповіла про організацію освітнього процесу в ХНМУ під час дії в Україні воєнного стану. Зі свого боку у ході голосування представники Вченої ради затвердили наступне:

- зміни до графіків навчального процесу та до робочого навчального плану на 2021–2022 н. р.;
- форми проведення атестації студентів у 2022 р.;
- робочий навчальний план на 2022–2023 н. р.

Крім того, під час засідання були затверджені матеріали наукового відділу, а також видання навчально-методичної та наукової літератури.

За матеріалами офіційного сайту ХНМУ

НЕОБХІДНО ВІДНОВЛЮВАТИ І РОЗВИВАТИ ОСВІТУ ХАРКІВЩИНИ

5 квітня голова Харківської ВЦА Олег Синегубов під час зустрічі з ректорами університетів наголосив на необхідності зберегти статус Харківщини як освітньої столиці України, адже

сьогодні, попри війну, головне завдання – розвивати освітній потенціал області.

«Ми вже проводимо спільні наради з Офісом Президента, Кабміном, аналізуємо пошкодження інфраструктури, розробляємо пріоритетність відновлення», – зазначив Олег Синегубов.

Він також закликав ректорів напрацювати спільні пропозиції до профільного Міністерства щодо преференцій для закладів вищої освіти Харківського регіону. До обговорення цього вкрай важливого питання долучився й ректор медичного вишу Валерій Капустник.

Підсумовуючи результати зустрічі, очільник Харківської обласної військової адміністрації наголосив, що у місті планується створити єдиний орган на базі одного з вишів, який буде опрацьовувати пропозиції для подальшого спільного звернення до Уряду. І важливо, що ці ініціативи будуть верифіковані всіма закладами освіти області. Адже найголовніше завдання на сьогодні – це зберегти освітянські кадри, талановитих студентів та відновити зруйновану окупантами матеріально-технічну базу.

ХАРКІВ НЕ ВТРАТИТЬ СВІЙ ОСВІТНІЙ ПОТЕНЦІАЛ

Наприкінці квітня голова ХОВА Олег Синегубов обговорив із ректорами харківських університетів і народними депутатами майбутнє вищої освіти області.

У заході взяла участь голова парламентського Комітету з питань освіти, науки та інновацій Сергій Бабак, голова підкомітету з питань вищої освіти Юлія Гришина, народні депутати Олексій Красов, В'ячеслав Медяник та голова Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти Андрій Бутенко. До участі у засіданні долучився ректор Харківського національного медичного університету Валерій Капустник.

У ході зустрічі було обговорено низку актуальних питань щодо діяльності вищої школи Харківщини в умовах фактичного ведення бойових дій, а також опрацьовано спільне бачення фінансування вишів в умовах війни, майбутньої вступної кампанії та пропозицій щодо змін до законодавства.

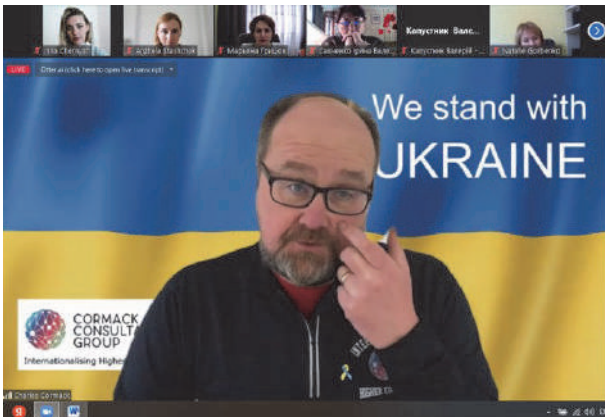
Учасники зустрічі оглянули будівлі закладів вищої освіти, що були зруйновані російськими окупантами.

За матеріалами офіційного сайту ХОВА

ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПІДХІД ДО РОЗБУДОВИ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

27 квітня за ініціативою Харківського національного медичного університету в режимі онлайн було проведено Форум інтернаціоналізації медичної освіти в Україні. До участі у Форумі були запрошені особи, відповідальні за міжнародну діяльність у закладах вищої освіти, підпорядкованих МОЗ України. Захід було організовано з метою об'єднання зусиль з інтернаціоналізації вищої медичної освіти, створення професійної спільноти «інтернаціоналізаторів» задля підсилення одне одного.

З вітальним словом до учасників Форуму звернувся ректор Харківського національного медичного університету Валерій Капустник. Ректор подякував усім, хто у цей скрутний час знайшов можливість приєднатися до зустрічі, та зазначив, що інтернаціоналізація – це стратегічно важливий інструмент розвитку кожно-

го університету. Також пан ректор наголосив, що у ці складні часи військового вторгнення міжнародна діяльність є дуже важливим напрямком, оскільки світова підтримка дає нам надію і відчуття єднання із цивілізованою частиною світової спільноти. Очільник ХНМУ побажав усім учасникам Форуму плідної роботи і стабільної співпраці в подальшому.

Спеціально запрошені гості заходу, а саме директор Cormack Consultancy Group (Великобританія) Чарльз Кормак та експертка Еразмус+ з моніторингу проектів та з питань академічної мобільності університетів Іванна Атаманчук висловили свою повагу й солідарність з українською академічною спільнотою та рішучу підтримку народу України. Пан Кормак звернувся до учасників Форуму із запрошенням до участі всіх зацікавлених навчальних закладів у програмі «Ініціатива Єднання», що надає можливість поєднати українські університети з університетом-побратимом у ЄС або Британії схожого профілю, розміру та за наявності однакових спеціальностей. Зі свого боку пані Іванна розповіла про нові можливості програм Еразмус+ для медичних ЗВО.

У Форумі взяли участь близько 25 учасників з 14 університетів, серед яких проректори з міжнародної діяльності та розвитку, начальники відділів міжнародних зв'язків та відповідальні за міжнародну діяльність у ЗВО. Кожен представник презентував свій заклад та надав інформацію щодо процесу інтернаціоналізації, поділився успішними кейсами її реалізації.

Такий європейський підхід дає можливість завжди бути на зв'язку, підтримувати і розвивати спільними зусиллями систему вищої медичної освіти України. Результатами взаємної співпраці можуть стати нові проекти, можливості для мобільності, освітні програми та нові партнерства.

Ангела Стацак, начальник відділу міжнародних зв'язків

ЛІКАРІ БЕЗ КОРДОНІВ

ДОПОМОГА МЕДИЧНОЇ СПІЛЬНОТИ НЕ ЗНАЄ МЕЖ

Міжнародна місія MSF «Лікарі без кордонів», яка 2 квітня розпочала роботу в Харкові, продовжила свою діяльність. Керівництвом Харківського національного медичного університету було вирішено організувати у співпраці з Департаментом охорони здоров'я Харківської обласної військової адміністрації мобільну групу викладачів та здобувачів освіти, які володіють англійською мовою, задля допомоги місіонерам. Головна мета місії «Лікарі без кордонів» – це бути там, де потрібна допомога, та надавати її без упереджень.

Керівництво медичного вишу постійно опікується роботою даної місії. Доцент кафедри внутрішньої медицини №3 та ендокринології Володимир Федоров і доцент кафедри громадського здоров'я та управління організацією охорони здоров'я Інна Черненко координували організаційну роботу місії, її супровід та допомагали проводити консультативну роботу серед мешканців міста, які тимчасово перебувають на станціях Салтівської лінії метрополітену.

Здобувачі освіти ХНМУ – Анна Гарбуз, Кирило Закревський, Григорій Нікітін, Сергій Алхімов (I медичний факультет) та Едуард Онишко (IV медичний факультет) – брали активну участь у роботі місії, здійснювали переклад, проводили вимірювання температури, артеріального тиску, рівня оксигенації та заповнювали медичну документацію. До складу місії MSF, яка працювала протягом першого тижня, входило 4 медичні працівники та 1 логістик. Це громадяни Франції, США та Судану. За тиждень відбулась ротация, при цьому залишився керівник групи із Судану, а інші змінили представники Канади, Нової Зеландії та Франції.

На станціях метро «Академіка Павлова», «Академіка Барабашова», «Київська», «Пушкінська», «Студентська» та «Героїв праці» були розгорнуті мобільні медичні центри. Усі бажаючі могли звернутись за консультацією. Кожен пацієнт отримував реєстраційну форму, де були вказані температура тіла, артеріальний тиск, рівень оксигенації, а також, за показаннями, рівень цукру в крові. Після цього лікарі MSF спільно з нашими медиками оглядали хворих та призначали необхідні препарати, які вони привезли як

гуманітарну допомогу. Відповідно до цього робилися записи в медичній формі. Через 3–4 дні, коли лікарі знов поверталися на ті станції, де вони були раніше, відзначалася динаміка спостережень та за необхідністю – корекція терапії.

Здобувачі освіти ХНМУ, що увійшли до складу місії, починали свою роботу о 9–10-й годині ранку щодня. Вони сортували ліки і надсилали їх у лікарні та на станції, координуючи свої дії з волонтерами з інших міст. Також студенти працювали як перекладачі для наших іноземних колег на зустрічах та відеоконференціях.

У співпраці з лікарями та службами станцій метро постійно надавалися необхідні ліки, засоби гігієни та технічні прилади для забезпечення більш комфортних умов: фільтри для води, мікрохвильові печі тощо. Крім цього, на деяких станціях метрополітену працюють спеціалісти з психологічної допомоги населенню, до яких можна звернутися за консультацією та отримати поради щодо збереження психічного здоров'я в умовах війни.

Особливу увагу місіонери приділяють безпеці: крім інструктажу щодо поведінки під час обстрілів, вони обмежують переміщення по місту під час повітряних тривог, забезпечують себе та інших волонтерів бронжилетами та касками.

Паралельно були проведені відеоконференції з Чугувською ЦРЛ, куди волонтери «Лікарів без кордонів» нещодавно завезли новий та сучасний апарат зовнішньої фіксації. Завдяки ефективному телемосту зі спеціалістами з Парижу та перекладацькій праці наших волонтерів лікарі-травматологи лікарні ознайомилися з роботою нового апарата та обмінялися досвідом з паризькими колегами.

Наразі деякі волонтери з французького підрозділу «Лікарі без кордонів» виїхали з Харкова до свого штабу в Полтаві.

У нашому місті місію продовжують волонтери Харківського національного медичного університету. Так, викладачі Володимир Федоров та Інна Черненко і здобувач освіти Сергій Алхімов здійснюють лікувально-консультативну роботу на станціях метрополітену. Здобувачі освіти Анна Гарбуз, Кирило Закревський та Григорій Нікітін працюють над своєчасною доставкою ліків до станцій метро Салтівської лінії та координують дії з адаптації медичних співробітників до роботи в умовах військового часу.

«Ми вдячні представникам міжнародної організації за гуманітарну допомогу, за увагу до українців, що страждають внаслідок російської воєнної агресії, студентам ХНМУ, які виконують свій професійний та громадянський обов'язок, та всім небайдужим до болю наших співвітчизників».

Очільник Департаменту охорони здоров'я Харківської обласної військової адміністрації Максим Хаустов.

Найближчим часом очікується повернення місіонерів цієї групи до Харкова для продовження своєї діяльності. Робота місії MSF «Лікарі без кордонів» триває.

Володимир Федоров

ХРОНІКИ ВІЙНИ

СПІВРОБІТНИКИ ВИШУ ЦІЛОДОБОВО ПРАЦЮЮТЬ У ЛІКАРНЯХ МІСТА

Триває 8-й день війни. Уся медична спільнота Харківщини працює в екстремальному режимі.

Лікарі, які чергували в ніч 23 лютого, ще й досі залишаються на робочих місцях. Найбільш завантаженими зараз є Військово-медичний клінічний центр Північного регіону та КНП «МЛШНМД ім. проф. О.І. Мещанінова» ХМР. Співробітники клінічних кафедр медичного вишу майже в повному складі цілодобово виконують свій професійний обов'язок, до них долучилися інтерни та аспіранти. До багатьох приєдналися рідні, які допомагають готувати їжу та доглядати хворих.

Хірурги, онкохірурги, анестезіологи, урологи, педіатри нашого вишу працюють по декілька діб, рятуючи життя нашим воїнам в операційних напівзруйнованих клінік. Акушери-гінекологи приймають пологи у підвалах пологових будинків. Онкохворі продовжують отримувати медичну допомогу, як терапевтичну, так і хірургічну, незважаючи на обстріли ворога та майже знищену будівлю онкоцентру.

Співробітники ХНМУ не тільки лікують поранених харків'ян в лікарнях міста і області, а й доставляють поліцейцям і бійцям тероборони міста-героя аптечки першої допомоги (ІПП, турнікети, протиопікові пакети, гемостатичні засоби "celox" тощо).

Наші лікарі координують отримання гуманітарної допомоги для поранених і травмованих, у тому числі від випускників ХНМУ, які зараз мешкають за кордоном, та від міжнародних партнерів. Кожного дня поповнюється список студентів V та VI курсів, які бажають рятувати постраждалих, розвозити гуманітарну допомогу та доглядати тяжкохворих в інших лікарнях міста.

Уся медична спільнота міста об'єдналася, кожен фахівець виконує свій професійний обов'язок заради вчасної медичної допомоги військовим і цивільному населенню, що крок за кроком наближає нас до спільної мети – перемоги над російськими загарбниками!

Вікторія Захаревич

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ПІД ЧАС ВІЙНИ

УНІВЕРСИТЕТСКА БІБЛІОТЕКА В РЕАЛІЯХ РОСІЙСЬКОЇ ВОЄННОЇ АГРЕСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ

Здавалося, ми нещодавно пройшли серйозні випробування і навчилися жити й працювати під час пандемії коронавірусної хвороби, швидко опанували нові інформаційно-комунікаційні сервіси, налагодили дистанційну роботу, зробили віртуальні комунікації повсякденною справою і, безумовно, будували плани на майбутнє...

24 лютого 2022 року до нашої країни увірвалась війна – безжалісна, кривава, руйнівна. Складно повірити, що все це відбувається у XXI столітті. Для всіх нас стало зрозумілим, що здобути перемогу у цій війні можна тільки об'єднавши наші зусилля. І співробітники Наукової бібліотеки з початку війни докладають усіх можливих зусиль заради наближення нашої перемоги над російським агресором, будь то грошова підтримка ЗСУ чи допомога сусідам, колегам або взагалі незнайомим людям, тим самим підтримуючи волонтерських рух, або інформаційно-бібліотечне забезпечення діяльності ХНМУ.

Евакуювавшись до однієї із громад в Харківській області, наші колеги Оксана Борисова і Марина Загвора допомагали плести сітки для українських воїнів, а в нашому місті Оксана Пугачова разом з чоловіком допомагають збирати набори з гуманітарною допомогою і ліками, якими забезпечують харків'ян. Задля підтримки наших захисників на передовій працівники бібліотеки разом зі своїми родинами та друзями на замовлення формують набори із засобами гігієни, продуктами, а також власноруч випікають різні смаколики і переказують їм.

У складних умовах війни з 21 березня Наукова бібліотека продовжила роботу в дистанційному форматі на підтримку освітнього і наукового процесів університету: сформовано робочу групу з 20 співробітників, які мають технічні засоби та підключення до Ін-

тернету, розподілені обов'язки, визначено об'єм робіт. Більшість із них працює в Харкові, облаштувавши собі «робочі кабінети» в коридорах квартир – більш безпечному місці, поміж двох стін.

Усі вони сьогодні підтримують головний електронний архів університету – Репозитарій ХНМУ, формують ФОЕК – веб-покажчик посилань на освітні та наукові книжки з академічних репозитаріїв України, працюють із наукометричними базами Scopus і WoS та організовують віддалений доступ до них для науковців, надають консультативно-практичну допомогу науковцям і студентам, за допомогою програми Unicheck перевіряють роботи на наявність текстових запозичень, визначають індекс УДК, здійснюють пошук відкритих освітніх і наукових ресурсів, пишуть та редагують статті для Української Вікіпедії про видатних вихованців ХНМУ, проводять онлайн-заходи зі студентами та багато іншого.

З першого дня війни Харків зазнав значних руйнувань житлових районів через щоденні масивні обстріли. Більша частина колективу була вимушена евакуюватись із родинами, покинувши рідне місто. Але попри те, що війна розкидала нас по різних містах і країнах, колектив бібліотеки щодня підтримує зв'язок, обмінюється інформацією, яка може допомогти у складних ситуаціях, і навіть ті, хто перебуває в місцях, де йдуть активні бойові дії, або на території, окупованій російськими загарбниками, намагаються виходити на зв'язок.

Ми згуртувались, як ніколи, і кожний з нас робить свій внесок у наближення перемоги України над російською навалю, щоб скоріше повернутись до рідного Харкова, нашої alma mater і розпочати відбудовувати мирне життя.

Ірина Киричок, директорка Наукової бібліотеки

ПІДТРИМКА МІЖНАРОДНОЇ СПІЛЬНОТИ

«МОЄ МІСТО ЗРУЙНОВАНЕ...»

Оскільки міжнародний сектор освіти надає підтримку Україні, ключові зацікавлені сторони також шукають, як найкраще допомогти студентам, що постраждали від війни. Але оскільки колеги в Україні беруться за зброю, щоб дати відсіч російським силам, їм потрібна більша підтримка.

Генеральний директор NAFSA Естер Бріммер у США назвала вторгнення Путіна в Україну «ганебним актом агресії», так само ЕАІЕ в Європі «солідарні з Україною», а CBIE в Канаді нагадали, що її понад 140 членів «однозначно підтримують українське право жити в мирі та вільно обирати своє майбутнє у власній незалежній і неподільній країні».

У спільній заяві Глобальний студентський форум,

Європейський студентський союз та Українська асоціація студентів висловили «солідарність з українським народом та всіма освітянами та учнями в країні, а також на сусідніх територіях, які потерпають від чергової російської війни».

Університети Великобританії назвали рішення російського уряду про вторгнення в Україну «жахливим». Голова Cormack Consultancy Group Чарльз Кормак заявив, що вчені з університетів-партнерів по всій Україні приєдналися до сили оборони і зараз воюють, щоб дати відсіч російським військам. «Українські університети дуже хочуть отримувати листи підтримки від університетів Великобританії, вони розміщують їх на своєму веб-сайті та в соціальних мережах, щоб показати співробітникам та студентам, що зовнішній світ підтримує їх», – розповів він.

Однією з установ у Великобританії, яка заявила, що перегляне всі свої зв'язки з російськими державними установами з метою розірвання контрактів, де це можливо, є Університет Уорвіка. «Університети за своєю природою є міжнародними, і це має наслідки: коли все, що важливо, піддається ризику, ми повинні говорити», – сказав віце-канцлер і президент Стюарт Крофт. «Сьогодні це означає, що ми повинні бути з Україною».

Також було написано лист російському послу у Великобританії з протестом проти вторгнення. Окрім того, Університет Уорвіка співпрацює зі своїми партнерами та союзниками по всій Європі через Гільдію європейських дослідницьких університетів, підписуючи спільні заяви, що засуджують дії Росії та закликають політичних лідерів надати університетам можливість підтримувати українських студентів та співробітників у їхніх кампусах.

«Щоб бути зрозумілим: я б попросив усіх у нашій громаді підтримати Україну в ці жахливі часи», – сказав він. «І тих росіян, включаючи наших власних студентів, які не відповідають за цю війну, багатьох з яких потрібно виступають проти неї – тисячі з яких були заарештовані російською державою за злочин мирного протесту».

Заява Гільдії закликає «політичних лідерів підтримати нас у нашій діяльності, де ми робимо все можливе, щоб поширити це право на українських викладачів та співробітників».

Альянс європейських університетів EUTOPIA, членом якого є Уорвік, разом з такими закладами, як Університет Бейбес-Боля в

Румунії, Університет Вріє в Брюсселі, Бельгія, Венеціанський університет Італії, Німецький Технічний університет Дрездена та інші, зробили заяву: «Щоб добро і людяність запанували всередині і між націями, потрібно більше зусиль від кожного з нас. EUTOPIA займається підтримкою українських студентів та співробітників, роблячи все можливе, а також висловлює свою підтримку академічним спільнотам Росії, які виступають проти цього насильства», – наголосила група. Також він додав, що Університет Масарика в Чеській Республіці

прийме близько 500 студентів-біженців, а литовські установи координуватимуть план щодо зарахування більшої кількості студентів-переміщених осіб.

Після заклику поширити тимчасовий

захисний статус для українських студентів у США NAFSA також приєдналася до Американської ради з питань освіти, щоб закликати Департаменти державної та внутрішньої безпеки «надати якомога більше гнучкості та підтримки українським студентам та науковцям, які зараз перебувають у США, а також для тих, які хочуть виїхати з України під час нинішньої кризи».

IIE почав приймати кандидатури від членів IIE Network для іноземних студентів, які постраждали від кризи в Україні.

Інші провайдери, такі як International Diagnostic and Admissions Test, роблять тест безкоштовним для будь-якої школи, яка приймає переселених українських учнів. «Повністю комплексне оцінювання, яке зазвичай коштує 220–250 доларів США за учня, може бути використане для підтримки нових учнів під час переходу до нової школи», – сказала генеральний директор Хайді Рід.

Начальник відділу міжнародних зв'язків Харківського національного медичного університету Анжела Стащак у розмові з The PIE із Самбора на Заході України сказала, що громадяни «просто хочуть бути українською нацією, і це все». «Я отримала фотографії моєї власної вулиці, і вона зруйнована, і центр міста зруйнований, і, знаєте, багато людей втрачають свої будинки... моє місто зруйновано».

Раніше 1 березня Міністерство закордонних справ Індії підтвердило смерть індійського студента в Харкові. «Це навіть не його війна», – сказала Анжела Стащак. «Він застряг тут, а потім його вбили російські солдати».

Вона також розповіла про ситуацію з жінками з допологового центру, які народжують у бомбосховищах, і як ті, хто там залишився, страждають без води та їжі.

ХНМУ навчає 10000 студентів, 5000 з яких є іноземними, продовжила вона. Хоча деякі студенти були евакуйовані до загрошеній ситуації, проте не всі залишили територію України.

«Знаєте, це лише слова, але це багато значить для нас. Ми дуже пишаємося нашими студентами. Власне, вони в притулках, на станціях метро надають допомогу і підтримку жителям нашого міста. Вони з ними, тому ми просто кажемо, що вони тут, у Харкові, справді герої, навіть якщо їм дуже страшно», – сказала вона.

Анжела Стащак розповіла, що ХНМУ має близько 15–20 листів підтримки.

«Я знаю про підтримку моїх колег з Німеччини, Австрії, Польщі, Австралії та США», – сказала вона. «Я не впевнена у державній підтримці Великобританії щодо України, але мої дорогі колеги з Cormack Consultancy Group, з Університету Edge Hill, Університету Центрального Ланкаширу, Університету Glyndwr та багато інших дуже підтримували та робили пожертвування на армію, розсилали листи підтримки», – додала вона.

«Це лише слова, ви знаєте, але це дуже багато означає для нас», – сказала вона The PIE. «Це означає, що у нас є підтримка наших партнерів, і вони розуміють, що відбувається. Ви знаєте?».

За матеріалами Інтернет видання «Новини та бізнес аналітика для професіоналів у галузі міжнародної освіти» The PIE»

МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА

«ХОЧУ, ЩОБ НЕ ГРИМІЛО, КОЛИ НАРОДЖУЮТЬ!»

Девід Бекхем підтримує український народ. У березні він на добу віддав свій акаунт Інстаграм директорці Харківського регіонального перинатального центру доцентці кафедри педіатрії № 1 і неонатології ХНМУ Ірині Кондратовій для того, щоб розповісти світу про роботу Центру в умовах війни.

За цей день мільйони людей дізналися, як працює Перинатальний центр у Харкові під час війни. Як лікарі та медсестри Центру годинами пішки йдуть на роботу, а у підвалі медичного

закладу облаштували укриття для породіль та малечі. «Хочу, щоб не гриміло, коли народжують», – мріє пані Ірина.

Центр потребує допомоги, адже зараз немає централізованого постачання медикаментів. Зібрати гроші допоміг футболіст Девід Бекхем завдяки розповсюдженню інформації про життєдіяльність Центру під час війни. Завдяки пожертвуванням вдалося придбати необхідне медичне кисневе обладнання.

За матеріалами соцмережі Інстаграм

ІНОЗЕМНІ НАУКОВЦІ ДОПОМАГАЮТЬ УКРАЇНСЬКИМ КОЛЕГАМ

Усе прогресивне людство підтримує Україну в її протистоянні з Російською Федерацією. Це проявляється не тільки у війсьній допомозі, а й у підтримці українців, які були вимушені залишити свої домівки і роз'їхалися по різних містах не тільки України, але й далекого зарубіжжя.

Так, у Німеччині зі своєю родиною опинився професор Василь Ольховський, який виїхав до міста Ессен (земля Північний Рейн-Вестфалія) за запрошенням свого колеги професора Курта Трюбнера.

Василь Олексійович був гостинно прийнятий професорським колом Ессенського університету. Розмова точилася навколо подій в Україні та питань стосовно допомоги, яку можна надати прибулим. Присутні цікавилися Харківським національним медичним університетом, про який вони майже нічого не знали. Зацікавила професорів Ессена історія ХНМУ, перші завідувачі кафедр медичного факультету якого свого часу навчалися в Німеччині і здобували там вчені звання докторів наук.

Звістка про харківських викладачів знайшла своє місце на шпальтах університетської газети. На прохання професора К. Трюбнера співробітники музею історії ХНМУ направили йому матеріали, що стосуються саме цього періоду існування нашого вишу.

Професор К. Трюбнер, який є головою Асоціації судових медиків Німеччини, регулярно проводить онлайн-зустрічі з колегами не тільки своєї країни, а й України (Київ, Чернівці, Тернопіль), Болгарії, Румунії, Македонії, Словаччини тощо. Тематику чергової зустрічі, що відбулася 9 квітня, стали події в Україні та історія медицини в Харкові.

Матеріал підготувала **Жаннета Перцева**

ВОЛОНТЕРСЬКОМУ РОДУ НЕМАЄ ПЕРЕВОДУ

Шановні здобувачі освіти! Ми пишаємося вами за вашу активну позицію та допомогу країні – кожен на своєму місці в межах своїх можливостей.

СТУДЕНТИ ХНМУ ВИКОНУЮТЬ СВІЙ ГРОМАДЯНСЬКИЙ ОБОВ'ЯЗОК

Війна триває, і вже 20-у добу наша країна чинить шалений опір російським загарбникам.

На передній лінії фронту тримає оборону Харків під надійним щитом ЗСУ і тероборони. У цей час кожен мешканець робить свою справу, крок за кроком наближаючи нашу перемогу.

Медична спільнота міста і, зокрема, Харківського національного медичного університету цілодобово виконує свій громадянський обов'язок. Лікарі та студенти вишу працюють в медичних установах міста і області, рятуючи життя пораненим бійцям та цивільному населенню.

Студентів медичного вишу можна зустріти у бригадах швидкої допомоги, хірургічних відділеннях, військовому шпиталі, як волонтери вони роздають медикаменти нужденним, дітям та людям похилого віку.

ДОПОМОГА ХАРКІВСЬКІЙ ТЕРОБОРОНИ

Минає другий місяць, як життя кожного з нас кардинально змінилося: бомбардування, обстріли, повітряні тривоги. Ми далеко від рідних, залишили свої домівки. Проте душа нашого вільного народу жива! Попри власні труднощі, ми небадужі до інших та тримаємося разом.

Тому хочемо висловити подяку всім студентам І медичного факультету, які взяли активну участь у зборі коштів для медичної допомоги Харківській теробороні. На ці кошти було зібрано комплектуючі аптечки IFAK (протизапальні, знеболюючі засоби, антибіотики, протиопікові пов'язки, биндажі та інші важливі медичні засоби – рукавиці, катетери, трубки), що так необхідні захисникам і захисницям.

Дякуємо кожному! Разом до перемоги!

ПАМ'ЯТАЄМО ТА ТУРБУЄМОСЯ ПРО КОЖНОГО!

Волонтери з числа студентів та професорсько-викладацького складу Харківського національного медичного університету спільно з Департаментом охорони здоров'я Харківської військової адміністрації забезпечують необхідними ліками та гігієнічними виробами мешканців та гостей міста Харкова, які через військову агресію Російської Федерації проти України змушені ховатися в підземці міста задля своєї безпеки.

Ми разом – ми Україна!

ЗДОБУВАЧІ ОСВІТИ РОБЛЯТЬ СВОЮ СПРАВУ КОЖНОГО ДНЯ

Під час війни величезна відповідальність за здоров'я та життя мирних мешканців лежить на медиках. Проте постраждалих з кожним днем стає дедалі більше, лікарі часом не встигають надати допомогу всім пацієнтам, тому їм потрібні помічники. Ними стали студенти нашого університету, які допомагають медикам різних профілів – від терапевтів до анестезіологів та хірургів.

Наші молоді колеги працюють у лікарнях та на швидких, приймають постраждалих, а також надають необхідну медичну та

психологічну допомогу. Незважаючи на те, що вони ще студенти, здобувачі освіти завзято роблять свою справу кожного дня й борються за життя мирних українців.

Так, студенти вишу долучилися до роботи в Центрі екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, Інституті загальної та невідкладної хірургії ім. В.Т.Зайцева, у Військово-медичному клінічному центрі Північного регіону, Харківській клінічній лікарні на залізничному транспорті № 1, Обласній клінічній лікарні, Швидкій медичній допомозі тощо.

«Ми сподіваємося, що скоро знову зможемо ходити до університету, гуляти з друзями і спокійно засинати і прокидатися. Проте сидіти на місці і не діяти не можна, тому багато наших студентів вступають до лав волонтерів, щоб допомагати нужденним, надавати медичну допомогу постраждалим. Багато наших колег допомагають мешканцям Харкова та Харківської області, але й студенти, які переїхали до інших міст, теж наближають перемогу. Вони не лише надають допомогу жителям своїх міст, а й координують волонтерські проекти по Харкову, вступають до тероборони і також долучають своїх рідних і знайомих, які мають змогу допомагати людям офлайн», – так коментують свою діяльність та активну життєву позицію студенти Харківського національного медичного університету.

ХРОНІКИ ВОЛОНТЕРСТВА

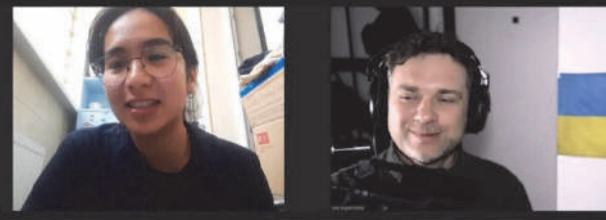
Ми продовжуємо розповідати про самовідданість наших студентів під час війни. Сьогодні у воєнних хроніках новини з передової Дергачівської районної лікарні Харківської області.

Тут працює студентка II медичного факультету 6-го курсу Харківського національного медичного університету Дінь Лінь Фіонг Ігорівна, яка під обстрілом надає допомогу пораненим.

На фото Лінь Дінь Фіонг надає допомогу пораненій, а також тримає в руках те, що прилітає до лікарні після обстрілів.

РОЗПОВІДЬ ПРО ВІЙНУ

PHÒNG VĂN : PHƯƠNG LINH
NỮ BÁC SĨ, TÌNH NGUYỆN VIÊN GỐC VIỆT TẠI KHARKIV - UKR

Війна з російськими загарбниками триває вже другий місяць. Вона ведеться на полі бою і в інфопросторі. Українці використовують усі можливості, щоб донести страшну правду до людей в різних кутках світу.

Так, Євген Ішук багато років жив з родиною у В'єтнамі і розвивав свій YouTube-канал, де розповідав про буденне життя в цій країні. Проте зараз Євген повернувся до Києва.

Наразі він використовує свій відеоканал для розповіді, що насправді відбувається в Україні і які безчинства творять російські війська на нашій території. У В'єтнамі багато людей підтримують український народ у його визвольній боротьбі від «руського миру» і звісно хочуть мати більше реальної інформації з місця подій. Студентка медичного вишу в'єтнамського походження Дінь Лінг Фіонг Ігорівна взяла участь у передачі та дала інтерв'ю для каналу, де розповіла про своє життя у Харкові, про волонтерську діяльність під час війни і що надає їй силу і віру в нашу перемогу.

Живемо і працюємо з вірою в нашу перемогу! Слава Україні!

Дякуємо контент менеджеру **Світлані Коваленко** за організацію інтерв'ю.

«МІСЦЕ, ДЕ Я МАЮ БУТИ»

Як студент медик організував медпункт у метро Харкова

Сергій Алхімов вчиться на п'ятому курсі медичного університету, досі ніде не працював. Медпункт організував на третій день після початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну, коли на станціях метро, яке почало працювати як укриття, зібралось багато людей.

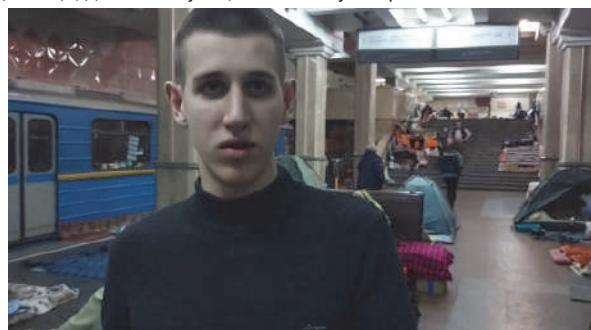
«В мене була така ідея, що я повинен за п'ять років максимум отримати всі необхідні мені знання, для того, щоб коли настане момент, я міг їх застосувати. Як ви бачите, цей момент настав, тому практики в мене тепер багато, а от часу вчити теорію – вже нема», – каже Сергій.

Безумовно, підтримувати здоров'я у метро складно. Так, Юлія Добрянська мешкає у метро. Сергій діагностував у неї ларингіт. Діагноз підтвердили й лікарі поліклініки, до якої звернулася жінка після огляду в медпункті. «Сходила сьогодні в поліклініку до досвідчених лікарів, які поставили точно такий же діагноз. З Сергієм нам дуже пощастило. Він і як спеціаліст відмінний, і як людина неперевершена. Його терпінню просто пам'ятник треба ставити – усіх бабусь переслухати», – говорить мешканка метро.

Наталія Шевченко каже, що підтримувати здоров'я за таких умов складно, бо у підземці холодно та сирі. «Як тільки з'являються симптоми, ми йдемо в медпункт. Нам відразу допомагають, медикаментами теж», – говорить Шевченко.

Сергій Алхімов розповідає: «У медпункті – склад ліків, серед яких засоби від грипу, знеболювальні, від проблем з кишечником та ін. Допомагають з поповненням запасів волонтери. Серед постійних моїх пацієнтів, які приходять до мене щодня, є люди з онкологією, наприклад, порушенням щитоподібної залози, чи ті, хто страждає на цукровий діабет, також проводимо контроль артеріального тиску. Це близько 150 людей».

Студент-медик каже, що викладачі університету його підтримують та консультують. «У мене є номери телефонів. Я можу в будь-який час, якщо мені щось необхідно, подзвонити, вони мене проконсультують максимально швидко. Тобто я кажу: «У мене жінка, тиск 270, "Магnezія" не працює». Вони кажуть: "Ура-підил" давай». Через 30 секунд я передзвонюю – все, тиск впав, все добре», – говорить медик. «Мені вже багато разів пропонували евакуацію – у Тернопіль, Львів, Ужгород, але мені здається, що це місце, де я маю бути», – наголошує Сергій.

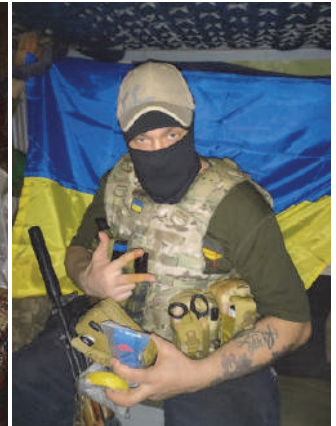
Свою вдячність Сергію харків'яни висловили великою кількістю підписів на декількох листах, а директор Департаменту охорони здоров'я ХОВА Максим Хаустов особисто вручив йому медичний кейс.

Ми пишаємося своїми студентами, випускниками та лікарями, що проявляють великий гуманізм до співвітчизників та прихильність до обраної професії!

За матеріалами медіаресурсу «Суспільне/новини»

ВОЛОНТЕРСЬКОМУ РОДУ НЕМАЄ ПЕРЕВОДУ

КЛЯТВА ЛІКАРЯ, ЯКУ СТУДЕНТИ СКЛАДАЮТЬ КОЖНОГО ДНЯ

Історія виникнення та діяльності волонтерського руху в медичному виші має давні витоки і стабільно працює уже протягом багатьох років. Цей досвід використовують наші студенти і під час війни.

Мова йде про групу «Волонтери-медики», створену Максимом Мурченком та Максимом Масюткіним. Вони мають у своєму розпорядженні автомобіль, що значно підвищує рівень їх мобільності й дозволяє пересуватися містом та по області. На допомогу хлопцям також прийшли студенти Тетяна Сторожук, Родіон Фетисов та Катерина Макаренко для налагодження логістики закупок та постачання речей першої необхідності.

Від самого початку створення волонтерської групи два Максимі користувалися власними коштами для надання допомоги нужденним, а коли гроші закінчилися, була налагоджена комунікація з міжнародним фондом Unchain, який має доступ до криптовалюти, та збір благодійних внесків.

Завдяки добре організованій роботі група волонтерів змогла охопити своєю діяльністю досить великий спектр надання допомоги населенню Харкова та області. Це евакуація людей на вокзал до поїздів, закупка та доставка їжі, допомога продуктами кухням, що готують у метро, а також закупівля амуніції та одягу для військових. Крім того, одяг та ліки потрібні й цивільним громадянам, що залишилися без житла. Хлопці доставляють медикаменти у місцеві лікарні та польові військові шпиталі. Коли була можливість, вони також передавали ліки через інших волонтерів до окупованої Херсонської області.

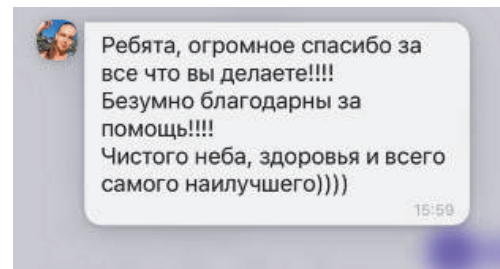

ЛИСТ-ПОДЯКА НА АДРЕСУ ВОЛОНТЕРІВ ХНМУ

Староста с. Тернова Новопокровської селищної ради Чугівського району Віктор Тарусін висловив щиро вдячність студентам Максиму Масюткіну (III медичний факультет) та Максиму Мурченку (IV медичний факультет), а також всій дружній команді волонтерського руху «Студенти-медики» за небайдужість, самовідданість та готовність прийти на допомогу нужденним у цей важкий воєнний час.

Староста подякував нашим волонтерам за надання гуманітарної допомоги для забезпечення вразливих верств населення пунктів Новопокровської селищної ради. У зв'язку з активними бойовими діями ці населені пункти потребують невідкладної гуманітарної допомоги у вигляді безперервних поставок медикаментів, продовольчих товарів та речей першої необхідності.

«Щиро вдячні та сподіваємося на подальшу плідну співпрацю!», – зазначив Віктор Тарусін на адресу волонтерів медичного вишу.

Свою волонтерську діяльність студенти не вважають за щось героїчне та нестандартне, хоча вони ризикують своїм життям щоденно, пересуваючись під обстрілами. Адже потреба бути корисним своїм співвітчизникам, допомагати країні у важку годину є головним обов'язком справжнього медика і основою клятви лікаря, яку вони складають кожного дня.

Вікторія Захаревич

ЛИСТ-ПОДЯКА

На ім'я ректора Харківського національного медичного університету Валерія Капустника надійшов лист-подяка від директора Департаменту охорони здоров'я Харківської обласної військової адміністрації Максима Хаустова щодо небайдужої позиції вишу з питання допомоги Україні в протистоянні російській агресії.

Зокрема, з ініціативи Департаменту вже протягом трьох місяців працює «гаряча лінія» стосовно забезпечення медикаментами інсулінозалежних пацієнтів Харківщини. Підтримку цього проекту на волонтерських засадах забезпечують саме студенти медичного вишу. Так, волонтери щоденно з 6.00 до 18.00 підтримують роботу «гарячої лінії», рятуючи життя та здоров'я мешканців Харкова та Харківської області.

Висловлюємо глибоку вдячність і повагу щодо активної громадянської позиції нашим студентам, серед яких Пеня Катрін, Ганна Мороз, Юлія Киценко, Данило Бондаренко, Софія Ускова, Каріна Брівка, Тетяна Малікова, Вікторія Ващенко, Марія Скріпова, Марія Кір'якулова, Таїсія Кулешова, Гліб Черкашин, Інна Бондаренко.

ПОДЯКА

ВОЛОНТЕРСЬКОМУ РОДУ НЕМАЄ ПЕРЕВОДУ

ГУМАНІСТИЧНА МІСІЯ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

На початку війни, коли ще не всі іноземні студенти змогли евакуюватися з нашого міста і перебували у бомбосховищах, метро, в лікарнях, вони стали надавати першу медичну та психологічну допомогу мешканцям Харкова.

Так, іноземні студенти-медики VI та VII факультетів, перебуваючи на станції метро, опікувалися жителями, що опинилися поряд з ними.

Вони допомагали їм ліками, порадами, підтримували добрим словом та надавали першу допомогу. У цьому випадку символічною стала і назва станції «Перемога». Також студент V факультету Сухроб Раджабов з Узбекистану надавав медичну допомогу в лікарні швидкої та невідкладної медичної допомоги у Харкові. Таких прикладів, коли наші здобувачі освіти несуть гуманістичну місію своєї професії, безліч.

Тож, чекаємо на перемогу і повернення студентів у стіни альма матер!

ДОПОМОГА СПІВВІТЧИЗНИКІВ

КОЛИ ТИ ДАЛЕКО ВІД СВОЄЇ ДОМІВКИ...

Від самого початку російської воєнної агресії Харків нещадно обстрілюють. Найбільше постраждали Олексіївка, Салтівка, ХТЗ. Багато мешканців цих районів лишилися без житла. Серед них і доцентка ХНМУ Ірина Старкова та її донька Віолета, які опинилися далеко від свого дому. «Ми з донькою живемо на північній стороні Салтівки. Коли наш мікрорайон почали обстрілювати, ми все кинули й рятували життя. Я встигла взяти футболку і ще пару речей і документи: взяла дипломи, документи на квартиру. Хотілося б, щоб житло вціліло, але важко в це віритися. Більше в нас нічого немає», – розповідає пані Ірина. Як і багато її колег, вона була вимушена залишити рідне місто. Пані Ірина разом із донькою, студенткою першого курсу III медичного факультету, опинилися далеко від своєї домівки, знайшовши прихисток в селищі міського типу Петропавлівці, що на Дніпропетровщині. «Ми на власні очі побачили турботу місцевих жителів про вимушених переселенців. Нам надали домівку, гарячу їжу, одяг», – говорить Ірина.

ва зоря» та сайту Petropavlivka.City дозволили їм користуватися комп'ютером та підключатися до мережі Інтернет. Вони не залишилися байдужими до того, що може зупинитися освітній процес. Мешканці Петропавлівки не тільки поспівчували, але й активно допомогли переселенцям.

Багатьом викладачам вишу довелося виїхати з Харкова, аби продовжувати навчальний процес, тепер вже дистанційно, адже навчати студентів під постійними обстрілами було неможливо. Залишивши рідне місто, викладачі вишу не припинили свою основну діяльність – навчати медичним дисциплінам як співвітчизників, так і студентів далекого зарубіжжя.

Освітній процес ХНМУ у такий важкий час був скоординований безпосередньо ректором вишу професором Валерієм Капустником і спрямований на те, щоб зберегти статус Харківщини як освітньої столиці України.

І вже не так сумно родині Старкових дивитися у чужі вікна, спілкуватися з раніше незнайомими людьми, бо всі разом протистоять ворогу – кожен на своєму місці, бо вони з донькою роблять свій внесок у перемогу – це гарне викладання й сумлінне навчання.

Харків вистоїть, і ми обов'язково його відбудуємо всі разом. Університети знову відчиняться для студентів і буде ще багато фахових спеціалістів, найкращих у світі.

За матеріалами статті головної редакторки медіапорталу Petropavlivka.City Ірини Ситнік

Тут же вона продовжила викладати свою дисципліну для іноземних студентів. «Найголовніше, мені надали можливість працювати, а мій доньці – вчитися. Моя маленька родина не зупинилася ані на хвилину як у навчанні, так і в роботі, а саме у викладанні акушерства та гінекології англійським студентам медичного університету. Да, ми працюємо дистанційно, але працюємо!» – наголошує Ірина Старкова.

Зовсім незнайомі до цього часу люди з розумінням поставилися до проблем родини. Так, редакція місцевої газети «Степо-

ПАМ'ЯТЬ ЗАЛИШАЄТЬСЯ НАЗАВЖДИ

Початок війни з рашистами з її жорстокими бомбардуваннями Харкова, смертями мирних мешканців і руйнуванням помешкань спричинив хвилю переселенців у західні області України. Торкнулося це і колективу ХНМУ, деякі співробітники якого переїхали до Чернівців.

Треба нагадати про те, що історично це місто дуже близьке медичній спільноті Харкова, адже у 1945 році за дорученням влади саме у Чернівцях було організовано новий медичний інститут, засновником якого став колишній директор 1-го Харківського медичного інституту Дмитро Сергійович Ловля (1929–1937).

Дмитро Сергійович зробив великий внесок у розвиток нашого університету. За його керівництвом у 1935 р. ХМІ став переможцем у конкурсі медичних вишів країни. Проте за рік він був арештований як ворог народу і після допитів з катуванням засланий на 12 років до тюрм Колими. Завдяки клопотанням колективу інституту в 1940 р. його було реабілітовано і він повернувся до інституту, разом з яким перебував в евакуації у Чкалові (нині Оренбург).

Коли Д.С. Ловлю призначили директором тільки-но створеного Чернівецького медичного інституту, багато викладачів поїхали з ним за власним бажанням створювати новий виш. Вони стали основою медичної спільноти Буковини. У головному корпусі Буковинського національного медичного університету на почесному місці висить портрет першого його директора Дмитра Сергійовича Ловлі, який пішов з життя 30 квітня 1955 року. В останню путь його проводив увесь інститут, несучи труну з тілом до самого цвинтаря.

Сучасний воєнний час закинув до Чернівців деяких студентів і викладачів нашого університету. Завідувач кафедри судової медицини та медичного правознавства ім. заслуженого професора М.С. Бокаріуса професор Олександр Дунаєв і доцент Владислав Бондаренко зустрілися зі своїми колегами у Чернівцях – начальником Чернівецького обласного бюро судово-медичної експертизи Віктором Бачинським та професором кафедри судової медицини та медичного правознавства БДМУ Олегом Ванчуляком.

Вони згадували вагомий внесок Дмитра Сергійовича у розвиток вітчизняної медичної школи, організаторський та педагогічний талант ученого, складні етапи його професійної кар'єри. Пам'ять про нього живе в історії наших двох університетів.

Колеги з Харківського і Буковинського національних медичних університетів вшанували пам'ять свого директора і відвідали місце поховання Дмитра Сергійовича Ловлі на центральному цвинтарі м. Чернівці під час поминальних пасхальних днів.

Жаннета Перцева, директорка музею історії ХНМУ

СУМУЄМО!

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ БОРИСА ЄВГЕНОВИЧА СІГАЄВА

6 квітня 2022 року після тривалої хвороби пішов з життя доцент кафедри дитячої хірургії та дитячої анестезіології Борис Євгенович Сігаєв.

Протягом 39 років Борис Євгенович працював викладачем кафедри дитячої хірургії та дитячої анестезіології, а загальний стаж його трудової діяльності складає 52 роки.

Б.Є. Сігаєв був досвідченим педагогом та наставником у своїй професії для студентів, інтернів клініки дитячої хірургії та курсантів післядипломної освіти.

Борис Євгенович курирував відділення планової хірургії, ургентного та боксованого відділення у КНП ХОР ОДКЛ № 1. Він виконував практично весь обсяг оперативних втручань при ургентній патології у дітей. Крім того, багато років відповідав за лікувальну роботу на кафедрі, протягом тривалого часу був обласним дитячим хірургом Харківської області.

Ректорат, профспілкова організація, співробітники кафедри дитячої хірургії та дитячої анестезіології глибоко сумують з приводу смерті Бориса Євгеновича Сігаєва й висловлюють щирі співчуття рідним і близьким. Світла пам'ять про Бориса Євгеновича назавжди збережеться в серцях рідних, колег та друзів.

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ІГОРЯ СЕРГІЙОВИЧА ЄГУНОВА (03.02.1993–02.05.2022)

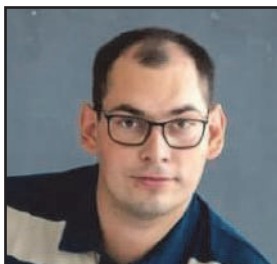
2 травня 2022 за трагічних обставин пішов з життя старший лаборант кафедри стоматології Харківського національного медичного університету Ігор Сергійович Єгунов.

Ігор Сергійович у 2014 році закінчив стоматологічний факультет медичного вишу та надалі сумлінно працював старшим лаборантом на кафедрі стоматології ХНМУ. Він був кваліфікованим фахівцем, відповідальним та надійним працівником, якісно виконував свої обов'язки, був щирою та доброю людиною.

У перші дні російського вторгнення в Україну Ігор Сергійович поповнив лави волонтерів. Він активно допомагав як цивільному населенню, так і військовим ЗСУ.

Ректорат, профспілкова організація співробітників та колектив університету зі скорботою висловлює співчуття рідним та близьким. Світла пам'ять про Ігоря Сергійовича Єгунова назавжди залишиться в наших серцях.

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ВАЛЕНТИНА СЕРГІЙОВИЧА САГІРОВА

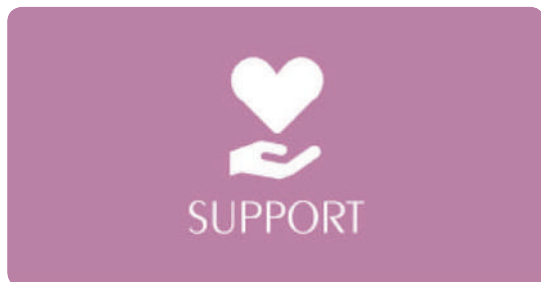
Із сумом повідомляємо, що 12 березня 2022 року в Маріуполі трагічно загинув випускник II медичного факультету Валентин Сергійович Сагіров.

Валентин Сагіров залишиться в нашій пам'яті як гарний студент, кваліфікований лікар та чуйна людина.

Не вистачає слів, щоб передати смуток, що торкнувся усіх, залишивши біль, сльози та скорботу.

Ректорат, профспілкова організація співробітників та колектив університету висловлюють свій великий сум з приводу загибелі Валентина Сагірова. Світла пам'ять про нього назавжди збережеться в серцях рідних, колег та друзів.

СТУДЕНТИ ТА СПІВРОБІТНИКИ ХНМУ!

Психологічна служба надає підтримку та кризову інтервенцію в режимі онлайн. Якщо ви відчуваєте паніку, розгубленість, тривогу або неконтрольований стан – звертайтеся!

Нагадуємо, що ми працюємо для студентів та співробітників ХНМУ (відео-, аудіоформат або переписки).

Телеграм: +38 099 608 24 46 (@psychologist_knmu)

СТРАНИЦЫ ИСТОРИИ ХНМУ

ПЕРВАЯ ЖЕНЩИНА ЧЛЕН-КОРРЕСПОНДЕНТ АКАДЕМИИ НАУК УКРАИНЫ
В ХАРЬКОВСКОЙ ВЫСШЕЙ МЕДИЦИНСКОЙ ШКОЛЕ

В августе текущего года исполнится 130 лет со дня рождения члена-корреспондента Академии наук Украины, заслуженного деятеля науки Украины, доктора биологических наук, профессора, известного физиолога и эндокринолога и просто замечательной женщины Елизаветы Константиновны Приходьковой. Она прожила 83 года и половину этих лет посвятила нашему вузу.

Родилась Елизавета Константиновна в Харькове в дворянской семье, училась в женской гимназии, которую окончила с золотой медалью. После ее окончания поступила на естественное отделение Высших женских курсов Общества трудящихся женщин, откуда в 1912 году перешла в Женский медицинский институт Харьковского медицинского общества, который с отличием окончила в 1918 г. Еще учась в институте, она заинтересовалась научными исследованиями и начала работать препаратором на институтской кафедре нормальной физиологии под руководством известного ученого В.Я.Данилевского. После окончания института осталась работать на кафедре.

В ХМИ Елизавета Константиновна последовательно занимала должности препаратора, лаборанта, ассистента, доцента, профессора кафедры нормальной физиологии. Руководство института, считая Елизавету Приходькову перспективным научным работником, дважды направляло ее в командировки в Германию (1926, 1929). В 1939 г. она успешно защитила диссертацию на соискание ученой степени доктора биологических наук на тему «Материалы к физиологии секреторного процесса подчелюстной слюнной железы» и в 1940 г. была утверждена в звании профессора кафедры физиологии. Параллельно с работой в медицинском институте она работала в Институте эндокринологии и химии гормонов, где заведовала лабораторией физиологии.

Во время Второй мировой войны вместе с 1-м ХМИ находилась в эвакуации в г. Чкалове (ныне Оренбург) и одновременно возглавляла кафедру физиологии Чкаловского сельскохозяйственного института. После возвращения в Харьков в 1947 г. была избрана заведующей кафедрой нормальной физиологии объединенного медицинского института и 20 лет возглавляла ее.

С 1945 г. в научной деятельности Елизаветы Константиновны появляется тема гипертонии. Она начинает работать над изучением механизма возникновения гипертонической болезни, вместе с сотрудниками занимается разработкой оригинальных моделей экспериментальных гипертоний эндокринного происхождения, изучением влияния внешних факторов на течение болезни и поиском эффективных средств терапии гипертонии. Выясняя теоретические вопросы, Е.К.Приходькова всегда искала пути применения полученных экспериментальных данных в клинической практике. По решению Министерства здравоохра-

нения СССР в 1948 г. ХМИ был признан одним из 3 научных центров в стране по изучению гипертонии.

С 1949 по 1956 г. Е.К.Приходькова возглавляла научную часть медицинского института. По свидетельству тогдашнего директора ХМИ доцента И.Ф.Кононенко, Елизавета Константиновна «придала научной деятельности института целеустремленность и смогла увязать ее с запросами практики советского здравоохранения». В 1951 г. она была избрана членом-корреспондентом Академии наук УССР, а в 1956 г. ей было присвоено высокое звание заслуженного деятеля науки УССР.

Несмотря на исключительную занятость основной профессиональной деятельностью, Елизавета Константиновна много сил и энергии отдавала общественной работе. Она неоднократно избиралась депутатом районного и городского Советов, много лет возглавляла Харьковское отделение общества физиологов СССР.

Современники отмечали ее особенную заинтересованность научной работой, оригинальность творческой мысли, высокое экспериментальное мастерство, интерес и любовь к преподавательской деятельности, качества прекрасного лектора и методиста преподавания физиологии, огромную трудоспособность и исключительную скромность.

Несколько подробнее хочется остановиться на ее характеристике как личности. Она рано потеряла родителей, в Первую мировую войну на фронте погиб ее жених, и в дальнейшем она не захотела больше выйти замуж. В гражданскую войну выехали за границу ее единственные близкие люди: брат-юрист и сестра-художница. Связь с ними прервалась. Наука и преподавательская деятельность заменили ей семью, науке и студентам посвятила она свою жизнь.

Ученица Елизаветы Константиновны доцент Елена Белоброва, бывавшая у нее дома, рассказывала, что жила она в старинном доме по ул. Рымарской на 5-м этаже. Квартира – одна высокая комната, заставленная стеллажами с книгами и газетами. Но когда ей предоставили благоустроенную квартиру на Павловом поле, она отказалась в пользу другого нуждающегося. Елена Дмитриевна вспоминала интеллигентность, кругозор и эрудицию своего учителя (знала французский, немецкий и английский языки), ее отзывчивость и доброту. На кафедре ее называли «наша баба Лиза», она любила помогать (в том числе и материально), говорила, что это доставляет ей душевное удовлетворение. Вспоминала Белоброва и гостеприимство Елизаветы Константиновны, чаепития на веранде ее дачи, где собирались и сотрудники кафедры, и диссертанты (под ее руководством подготовлено 25 кандидатских и 11 докторских диссертаций). Об исключительной скромности Елизаветы Константиновны говорил ее гардероб, состоявший из темных платьев с неизменными белыми воротничками.

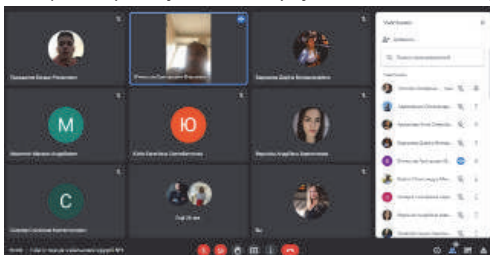
Умерла Елизавета Константиновна Приходькова 16 августа 1972 г. в Харькове в семье своей давней подруги – сотрудницы Института экспериментальной эндокринологии З.Е.Щавинской. К сожалению, место ее захоронения неизвестно, но память живет. Это часть нашей истории, и она не подлежит забвению.

Жаннета Перцева, директор музея истории ХНМУ

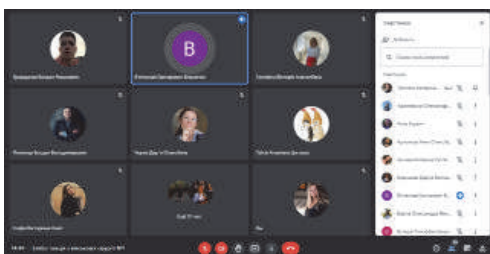
ПРОЕКТИ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

ЕКСПРЕС-НАВЧАННЯ У ВОЄННИЙ ЧАС

Жага до знань студентів-медиків не зникла навіть під час війни. Зважаючи на численні запити ентузіастів, студентське самоврядування ХНМУ розпочало роботу над проектом «Express Experience» (Ex&Ex), що успішно стартував 24 квітня 2022 року.

Проект розпочався з лекції співробітника кафедри екстреної та невідкладної медичної допомоги, ортопедії та травматології доцента В'ячеслава Григоровича Власенка – досвідченого хірурга, який надав слухачам сучасну надважливу та актуальну інформацію. Також він розкрив такі теми: «Рани, вогнепальні рани, невідкладна допомога, медичне сортування, базові елементи лікування» та «Опіки, іммобілізація, транспортування».

Учасники заходу могли поставити запитання та отримати кваліфіковану відповідь або консультацію, також кожному з них було надіслано інтерактивні конспекти лекцій.

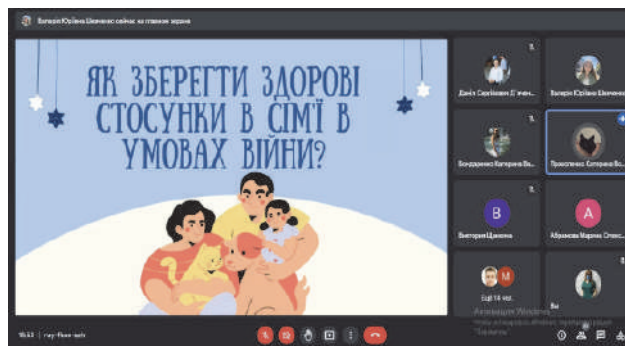
Організатори проекту «Ex&Ex» Богдан Пономар та Катерина Тополок і надалі співпрацюватимуть з кафедрами медичного вишу. Уже заплановані лекції від кафедри загальної та клінічної патологічної фізіології ім. Д.О.Альперна й кафедри психіатрії, наркології, медичної психології та соціальної роботи.

Найближчі дати лекцій будуть опубліковані у соціальних мережах студентського самоврядування ХНМУ. Усі бажаючі зможуть приєднатися та зробити ще один крок назустріч знанням.

Бажаємо всім миру та подальших наукових звершень у саморозвитку і на ниві вищої освіти!

«ПРОСПОКІЙ» В УМОВАХ ВІЙНИ

Під час війни здобувачі освіти Харківського національного медичного університету за ініціативою студентського самоврядування організували проект «PROСпокій», до якого приєдналися студенти як нашого вишу, так і НЮУ ім. Ярослава Мудрого, КНУ ім. Т.Г.Шевченка, Харківської гуманітарно-педагогічної академії, Харківського національного університету ім. В.Н.Каразіна, Харківського національного університету внутрішніх справ, Харківської державної академії дизайну та мистецтв.

18 квітня проект стартував із організованої студентами ХНМУ інтерактивної лекції, під час якої кожен учасник розглянув ряд найважливіших питань, а саме:

- як мінімізувати вплив стресу на життя;
- як повернути здоровий сон;
- продуктивне навчання в умовах війни;
- логотерапія та її актуальне значення на сьогодні;
- як підтримувати здорові стосунки з рідними.

У ході онлайн-конференції всі відвідувачі мали змогу взяти активну участь в обговоренні тем, поставити питання та отримати відповіді від наших спікерів.

Наразі проект активно працює у більш індивідуальному форматі, а саме за групами, зустрічі з якими проходять щочетверга о 18:00. Тут обговорюються теми із психіатрії та психології, а учасники мають змогу поділитися своїми думками, які їх турбують, отримати пораду, а також навчитися краще контролювати себе під час воєнної агресії.

Ми продовжуємо працювати з метою знизити рівень стресу у студентській молоді м. Харкова. Бажаємо всім миру і подальших звершень у саморозвитку та становленні нашої країни!

За матеріалами студентського самоврядування

СТУДЕНТСЬКЕ ЕСЕ

УСЕ БУДЕ УКРАЇНА!

Пропоную вам повернутися трохи назад. Приблизно на 65 днів. Тож 20 лютого 2022 року. Довгоочікувана для мене подія, виняткова, тому що відбувалася вкрай рідко – приїзд моєї найкращої подруги. Саме вона подарувала мені безліч емоцій, за якими я так сумувала, перебуваючи в різних університетах та, головне, областях. Тому зустріч із нею була просто мрією. Емоції, отримані кожної миті, подарували мені щастя і відволікли від метушні великого міста аж до моменту, до якого я й мільйони інших ніяк не були готові.

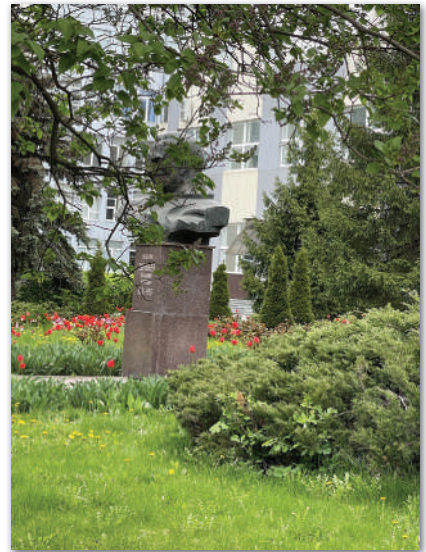
Прокинувшись 24 лютого о 5-й годині ранку від сильного вибуху, мешканці гуртожитку залишили свої кімнати, в коридорі відчувалися страх, занепокоєння, безсоння. Ніхто не знав, що відбувається, що потрібно робити. Кожен запитував себе: що я можу зробити? Хотілося спати, але тривога не давала тобі навіть трохи заплющити очі, а про те, щоб розслабитися, взагалі мріяти можна. Прикро, що саме в цей день світило яскраво сонце і ясне небо прикрашало його, і вигляд цього всього псували військові літаки. Відчуття як уві сні, точніше, кошмарі. Скрізь було багато черг, утворених переляканими та розгубленими людьми, що стоять під звук сирени та гул машин. Хотілось, щоб все вже закінчилося, ці тренувальні часи припинилися, але цього не відбулося. Так закінчився перший день. 25 лютого. Відсутність сну давалася взнаки, втоми не було через інтенсивне вироблення тілом адреналіну, всі

почуття загострилися, починало приходити усвідомлення того, що все серйозно – почалася війна.

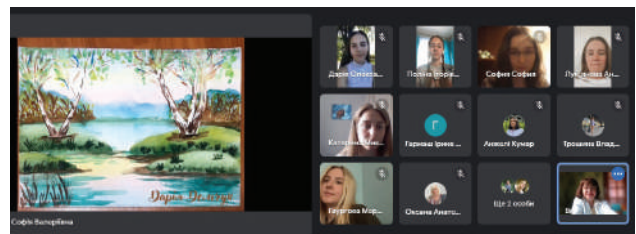
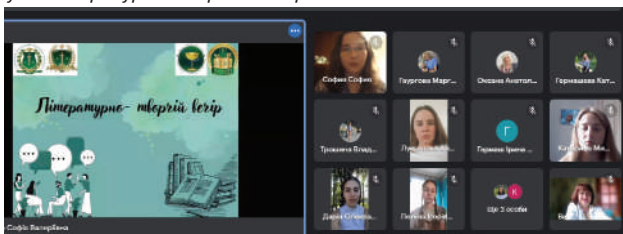
Варто тільки замислитися про те, що рідних та друзів поряд немає, зв'язок перевантажений, постійна сирена, звук якої не перебиває падіння снарядів та автоматних черг. Нерви були на межі. Так закінчився другий день, а потім третій, четвертий, 2 тижні. Звук розриву снаряда ставав дедалі чіткішим, з характерним йому посвистуванням. Третій тиждень. Місяць. Ти розумієш, що нічого не можеш вдіяти в даній ситуації, залишається лише надія, надія на Бога і віра в силу та мужність тих людей-героїв, які ризикують своїм життям: воєнних, членів тероборони, лікарів, працівників магазинів, волонтерів, простих добровольців. Їхні вчинки – це справжні подвиги, про які ми читали, тільки тепер бачимо в дійсності. Вони уособлюють бажання захистити, зберегти свою Батьківщину, своїх близьких, свій дім, і дарують надію тим, хто був вимушений покинути власну країну. Надію на те, що все буде Україна. Ця думка виникає у кожного, вона об'єднує нас і формує загальний національний патріотизм.

Зараз ми свідки створення нової історії, і я вірю, що закінчиться вона нашою перемогою. Після цієї визначної події усі повернуться додому, ми відбудуємо країну і зробимо її ще кращою.

Ксенія Зіміна, І медичний факультет

■ **МОВОЮ ФОТО****АЛЬМА МАТЕР НАВЕСНІ 2022**■ **ЛІТЕРАТУРНО-ТВОРЧИЙ ВЕЧІР****МИСТЕЦТВО ДЛЯ ДУШІ**

12 травня в онлайн-форматі за ініціативи сектора медіа-простору Студентської ради ХНМУ спільно з Науковою бібліотекою відбувся літературно-творчий вечір.

Модераторками творчого заходу стали студентка Софія Ткаченко та директорка НБ Ірина Киричок.

Учасники обговорювали сьогодення нашої країни, вплив війни на емоційний стан студентів і співробітників університету та літературну й мистецьку творчість, яка відображає наші відчуття і допомагає знайти душевну рівновагу у цей складний для кожного час. Під час зустрічі лунали власні твори, а також улюблені вірші інших авторів.

Учасники літературного вечора демонстрували малюнки, розповідали про турботу за дітьми, прогулянки з близькими, прочитані книжки, давали рекомендації щодо читання. Бібліотекарі запропонували їх творчість висвітлити на сторінках чергового випуску бюлетеню НБ ХНМУ «Бібліотерапевт». А ще мріяли про повернення до Харкова і рідної alma mater!

Вчоргове у ході спілкування змогли переконатися, що у складні часи мистецтво допомагає полегшити душевний стан, поділитися своїми емоціями, думками та надихнути на це інших.

Дякуємо всім, хто був присутній, чекаємо на нові зустрічі та нових учасників!

Софія Ткаченко, IV медичний факультет

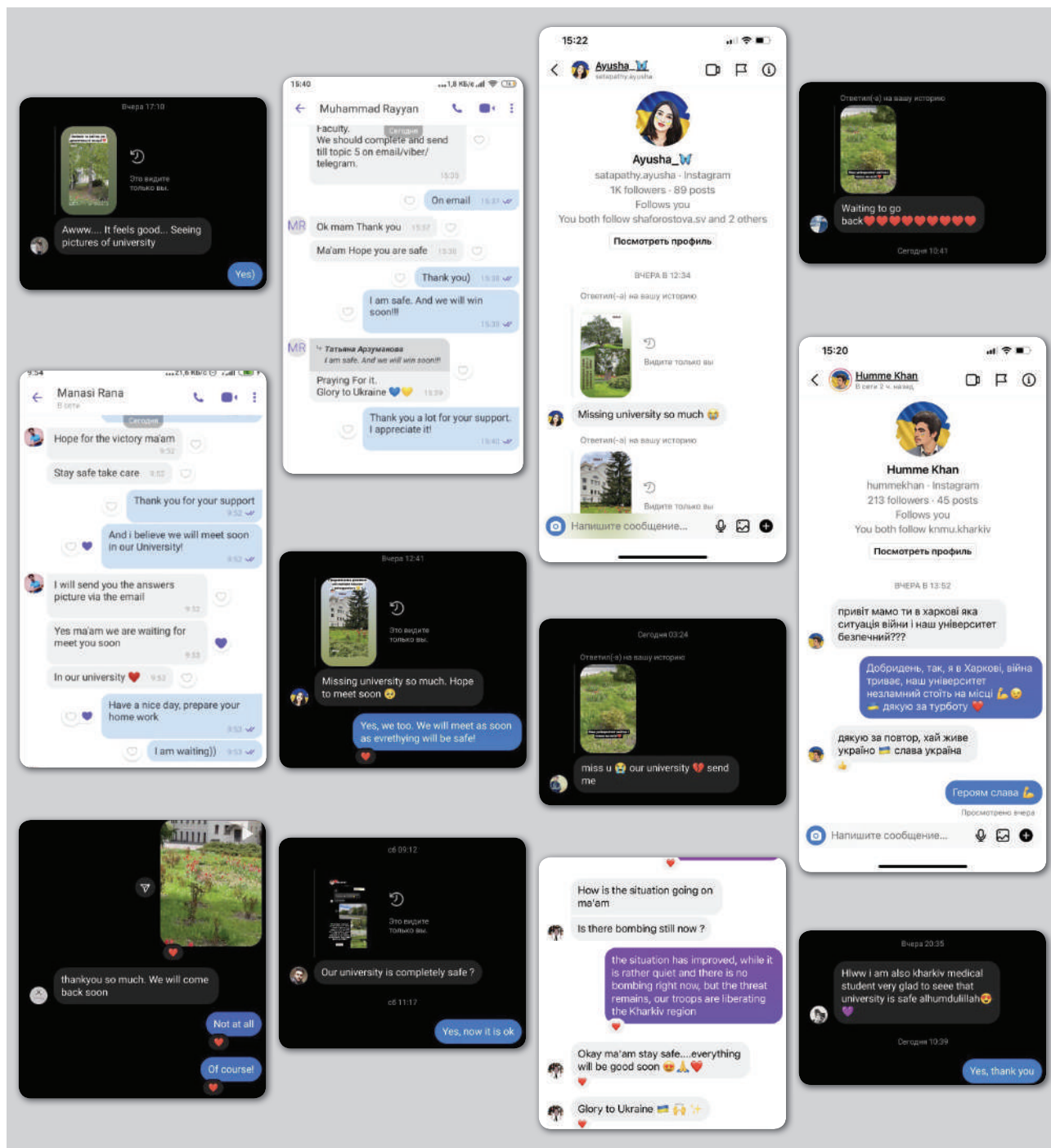
ЛИСТИ ПІДТРИМКИ ВІД ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ ХНМУ

МИ ВІДЧУВАЄМО ВАШУ ЛЮБОВ ДО АЛЬМА МАТЕР ЧЕРЕЗ ВІДСТАНЬ!

Іноземні студенти ХНМУ підтримують героїчну боротьбу українського народу проти російської агресії.

Так, викладачі кафедри суспільних наук отримують десятки листів від індійських студентів, які, на відміну від свого уряду, висловлюють активну підтримку народові України, бажають нам перемоги, моляться за нас і розміщують на своїх аватарках український прапор. «Glory to Ukraine!», – пишуть вони, надсилаючи виконані завдання з історії України.

Свою підтримку всім українцям та, зокрема, співробітникам ХНМУ висловлюють іноземні студенти і в соціальних мережах. Вони щиро хвилюються за кожного з нас, питають, чи ми в безпеці, і сподіваються на якнайшвидше повернення до рідного вишу.

«Медичний університет»

Регістр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції : 61022, Харків, пр. Науки, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707 73 60

e mail: info@kmmu.edu.ua

www.kmmu.kharkov.ua

Підписано до друку 23.05.2022. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл. вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 05/23.

Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Науки, 40,
www.kontrast.kh.ua

Регістраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точністю викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редакторка В. Захаревич

Коректорки М. Тарасенко, Є. Рубцова